

సీత్య దర్శనం

ముందుమాట

ఒక మనిషి వంద సంవత్సరాలు బ్రతికితే అతడు బ్రతుకుతున్న మొత్తం రోజులు ఎన్నో ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? సంవత్సరానికి 365 రోజుల చొప్పున $100 \times 365 = 36,500$ రోజులు. అంటే 100 సంవత్సరాలు ఒకడు బ్రతికితే అతడు బ్రతుకుతున్న రోజులు 36,500 రోజులు అన్నమాట. అయితే ఇప్పటి కాలాన్ని బట్టి 100 సంవత్సరాలు ఎవరు బ్రతుకుతున్నారు? అన్నీ బాగుండి 60 ఏళ్ళు బ్రతికితే చాలు. ఆ తరువాత బ్రతికినా వాళ్ళు తిట్టి, వీళ్లు కొట్టి, ఏ పని చేసుకోలేక నానాయాతన పడాలి. కాబట్టి 60 యేళ్ళు చాలు అనుకుందాం. ఈ 60 సంవత్సరాలకు రోజులు లెక్కవేస్తే $60 \times 365 = 21,900$ రోజులు. ఇందులో ఇప్పటికే 30 సంవత్సరాల వయస్సు వారికి సగం జీవితం అయిపోయింది. ఇక మిగిలిన శేషం 10 లేక 11వేల రోజులు కూడా లేవు. ఈ శేష జీవితం కూడా ఖచ్చితంగా బ్రతుకుతామని గ్యారంటీ లేదు. పెద్దలు అన్నారు “దినగండం - నూరేళ్ళ ఆయుష్షు” అని. కానీ, “దినగండం కాదు, క్షణగండం”. అవును, ఏక్షణం మన బ్రతుకు ముగుస్తుందో మనకు తెలియదు గదా!

ఇదంతా ఎందుకు చెప్పానంటే, జీవితం ఎంత చిన్నదో అర్థం చేసుకోవడానికి! కనీసం 30వేల రోజులు కూడా బ్రతుకని ఈ మనిషి ఇక్కడే స్థిరంగా ఉండాలని, ఎన్ని ఆలోచనలు చేస్తాడో, ఎంత తపన పడతాడో!! నికరం లేని జీవితం మీద భ్రాంతి పెంచుకొని తనను తాను ఎంత మోసం చేసుకుంటున్నాడో.....

ఒక్కసారి ఆలోచించండి.

సత్యాన్వేషకులుగా దయచేసి కొంతసమయమైనా వెచ్చించి, ఈ పుస్తకాన్ని సావధానంగా చదివి, ఆలోచించి, స్పష్టంగా ఒక నిర్ణయానికి రండి. తరువాత చూద్దాంలే.. అని ప్రక్కన పడవేస్తే ఒకదినాన నీవు పశ్చాత్తాపపడే పరిస్థితి ఖచ్చితంగా నీకు వస్తుంది. గనుక, దయచేసి మళ్ళీ చెబుతున్నాను ఈపుస్తకం పూర్తిగా చదవండి. ధన్యులు కాగలరు, నెమ్మది పొందగలరు, మోక్షమార్గానికి చేరగలరు.

ప్రేమతో....

మీ శ్రేయోభిలాషి

సత్యదర్శనం

ప్రపంచ దేశాలలో పెక్కు దేశాలను జయించిన “అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్” చక్రవర్తులలో ప్రసిద్ధిగాంచినవాడు. ఘోరమైన యుద్ధాలు జరిగించి రక్తపాతాన్ని సృష్టించి ఎంతోమంది ప్రాణాలను తీసి, రాజ్య విస్తరణ జరిగించాడు. ఆయనకు ఒకసారి విపరీతమైన జ్వరం వచ్చినదట! “ఆ... జ్వరమేకదా తగ్గిపోతుందిలే” అని అనుకున్నాడు. కానీ, చూస్తూ ఉండగా ఆ జ్వరం ఎక్కువై తీవ్రరూపం దాల్చి, భయంకరమైన విష జ్వరంగా మారింది. వైద్యులు ఎంత ప్రయత్నించి, ఎన్ని రకాల వైద్యాలు చేసినా అది అంతకంతకు ఎక్కువైంది కానీ, తగ్గలేదు. చివరకు ఆయన మరణావస్థకు చేరుకున్నాడు. ఆయన మరణించేదానికి ముందు తన దగ్గరున్న వారికి ఒక సంగతి చెప్పాడట. “నేను చనిపోతున్నాను. నేను చనిపోయిన తర్వాత నా శవాన్ని మోయడానికి ఒక శవ పేటిక చేయిస్తారు కదా!” అని అడిగాడట. అందుకు వారు “తప్పదుకదయ్యా” అన్నారు. అప్పుడు ఆయన ఇలా అన్నాడు, “నా కోసం చేసే శవపేటికకు కుడి ఎడమల నాచేతులను శవపేటికలో నుంచి బయటకు తీయునట్లు ఆ శవపేటికకు రెండు రంధ్రాలు చేసి, నాశరీరమంతా దానిలో ఉంచి, నా రెండు చేతులు ఆ రంధ్రాలలో నుండి బయటకు లాగండి”. అదేవిధంగా, “నాకు వైద్యంచేసి, కాపాడలేకపోయిన వైద్యులు నా శవపేటికను మోయాలి అలాగే నా శవపేటిక ముందు, వెనుక వైద్యులను నడవమని చెప్పండి” అన్నాడు.

“దేవుడు ఒక వ్యక్తికి బ్రతికే అవకాశం ఇవ్వకపోతే తాను బ్రతుకుటకు తను చేసే ప్రయత్నాలు, వైద్యశాస్త్రం చేసే ప్రయోగాలు ఏవీ తనకు ప్రయోజనం కలిగించవు అనేదానికి వారు సాక్ష్యంగా ఉంటారు.”

ఎందుకంటే, “నేను అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్ ప్రపంచ మంతటిని జయించి భూమి మొత్తాన్ని, రాజ్యాలన్నింటిని నా కైవసం చేసుకుందామనుకున్నాను. ఎంతో మంది ప్రాణాలను బలి తీసుకొని చాలా వరకు అది సాధించి కనీసం ఐదు సంవత్సరాలు కూడా దానిని అనుభవించకుండా చిన్న వయస్సులో 33 సంవత్సరాలలోపే నా బ్రతుకును ముగించాల్సి వచ్చింది. ప్రపంచం మొత్తాన్ని నా వశంలో ఉంచగలిగాను కానీ, నా ప్రాణాలు మాత్రము నా వశంలో కాక, దేవుని వశంలో ఉన్నాయని అర్థమైంది. కనుక నా బ్రతుకు ద్వారా ప్రజలకు ఎట్టి సందేశం ఇవ్వలేదు. కనీసం నా చావులోనైనా నా ప్రజలకు ఒక సందేశాన్ని ఇవ్వాలి అని అనిపించింది. నాలాగే ఈ లోకాన్ని జయించాలి, సంపాదించాలి, అనుభవించాలి అని అనుకునే అమాయకపు వ్యక్తులకు నా ఖాళీ చేతుల ద్వారా ఒక సత్యాన్ని చెప్పాలి. అదేమిటంటే నేను నా తల్లి గర్భం నుండి ఈ లోకంలోకి ఖాళీ చేతులతో వచ్చి రాత్రింబవళ్లు, నిద్రాహారాలు మాని, అహర్నిశలు శ్రమించి, దేశాలను జయించి, సుఖం సంతోషం అనేది లేకుండా, విస్తారంగా సంపాదించాను గానీ, ఊహించని రీతిలో చాలా చిన్నవయస్సులో అర్ధాంతరంగా నా బ్రతుకు ముగించి ఈ విధంగా సంపాదించినవేమీ తీసుకోకుండా ఇలా ఖాళీ చేతులతో వెళ్లిపోతున్నాను. ఎంతటివారి గతైనా ఇంతే అని” చెప్పి కన్నుమూశాడట!! నిజమే.

ఈ సంగతి పరిశీలన చేస్తే, చక్రవర్తులు, రాజులు, ప్రధానులు, ముఖ్యమంత్రులు, సినిమా యాక్టర్లు, పేరు మోసిన డాక్టర్లు... ఇలా ఈ లోకంలో గొప్పవారిగా చరిత్ర పుటలలోకి ఎక్కిన అనేక మంది అగ్నిలో కాలి బూడిదగాను, మరికొందరు మట్టిలో మట్టిగాను కలిసిపోయారు... పోతున్నారు, ఇది వాస్తవం కాదనగలమా?

“ప్రతి ప్రారంభానికి ఒక ముగింపు ఉంది. అలాగే ప్రతి మనిషి జీవితానికి ఆరంభం, అంతం ఉన్నాయి.” ఈ ముగింపు (మరణం) అనేది లేకపోతే మనం ఆలోచించాల్సిన అవసరం లేదు. కానీ, ఎంతటివారికైనా ఏదో ఒకనాడు ఈ చావు తప్పట్లేదు కదా. అందుకే పుట్టిన ప్రతి మనిషి తన ముగింపు గురించి ఆలోచించి జాగ్రత్త పడవలసి ఉంది. కానీ, చాలామంది ఈ సంగతి అసలు పట్టించుకోవడం లేదు. తనతో పాటు జీవితాన్ని ఆరంభించిన వారు తనకంటే వయస్సులో చిన్నవారు సైతం తన కళ్లముందే కన్నుమూసి ఆవిరిలాగా మాయమౌతుంటే కళ్ళారా చూస్తూ కూడా “ఆ... వారంటే చనిపోయారులే కానీ, నేను అంత తేలికగా చావను, నేను ఇక్కడే స్థిరంగా ఉంటానని” తన మనస్సుకు చెప్పి మోసగించుకొని, ఆ మోసంలోనే బ్రతుకీడుస్తున్నాడు నేటి మనిషి.

కొంత మందికి ‘శ్మశాన వైరాగ్యం’ కలుగుతుంది, అనగా తమ స్నేహితుడో లేక బంధువో లేక ఇరుగు పొరుగున నివసించే వ్యక్తో చనిపోతే, అతని సమాధి కార్యక్రమంలో పాల్గొన్న వారి మాటలను పరిశీలిస్తే ఎవరినోట విన్నా, “ఆ... ఏముంది, మాయ జీవితం ఎంత అవస్థపడ్డాడో, చివరికి ఏమి తీసుకెళ్లాడు? అని, ఇది అశాశ్వత జీవితమని, మూణ్ణాళ్ల ముచ్చట” అని వైరాగ్యం ఉట్టిపడుతుంది.

కానీ, మీకు తెలుసా? ఆ శ్మశాన కార్యక్రమం అయిపోగానే, అప్పటివరకు వైరాగ్యమాటలు పలికినవారు వాస్తవాన్ని ఆలోచించక, మరణం తరువాత జీవితాన్ని యోచించక, మళ్ళీ మాయలోనే పడి కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉంటారు. అందుకే దాన్ని శ్మశాన వైరాగ్యం అన్నారు. అంటే శ్మశానంలో మాత్రమే ఉంటుంది. బయటకు వస్తే మాయమైపోతుంది.

ఇది చదువుతున్న నీవు, వారిలాగే ఆలోచించక కొంచెం ప్రత్యేకంగా ఆలోచించు. ఈ రోజుల్లో మనుష్యులు బిజీబిజీ అయిపోయారు. వాస్తవాలను ఆలోచించే పరిస్థితిలోలేరు. రోజుకు 24గంటల సమయాన్ని మనిషికి దేవుడిస్తే, కనీసం రోజులో ఒక గంట సమయమైనా దేవునికి కేటాయించక 24గంటలు తన సంపాదన, తన సుఖం, తనవారి సుఖం అంటూ ఖర్చు చేస్తున్నాడు. చివరికి కిడ్నీలు చెడిపోయో, లేక గుండె జబ్బువచ్చో లేక ఏ లివర్ జబ్బో... ఇక తగ్గని జబ్బు, మందులులేని జబ్బు వచ్చి చావు దగ్గర పడుతుంటే, ఆ దిక్కులేని స్థితిలో భక్తి కట్టలు తెంచుకొంటుంది. మరి కొందరైతే ఆ స్థితి వచ్చినా ఆలోచించని మూర్ఖశిఖామణులు, ప్రబుద్ధులు కూడా ఉన్నారు!! అందుకే అన్నీ బాగున్నప్పుడే మనల్ని సృష్టించిన సృష్టికర్తయైన దేవుని గురించి, మన ముగింపును గురించి ఆలోచించాలి, తెలుసుకోవాలి.

అసలు దేవుడు ఉన్నాడా?

ప్రస్తుతం నాగరికత అభివృద్ధి చెందుతున్న నేపథ్యంలో “నాస్తికవాదం” పెరిగిపోయి దేవుడు అనేవాడు అసలులేడు అనే స్థితికి మానవుడు ఎదిగిపోయాడు. చాలామంది మనిషి తనంతట తానే పుట్టాడని, అంచెలంచెలుగా జ్ఞానంలో ఎదిగాడని, మనిషే దేవుడని వేరే దేవుడు లేడనినమ్మి, వాదనలకు బయలుదేరారు.

ఏమండీ, ఏ కుండా తనంతట తాను నిర్మించుకోలేదు. కుమ్మరి చేతులతో మట్టి ముద్దను సారెపై పెట్టి కుండను నిర్మిస్తాడు. ఏ బిల్డింగ్ అయినా తనంతట తాను నిర్మించుకోలేదు. దానిని నిర్మించే మేస్త్రీ ఉంటాడు. అలాగే ఇంత చక్కని సృష్టి, మనిషి జీవనానికి అవసరమైన సకల వనరులతో, ఏర్పాట్లతో నిర్మితమైన ఈ సృష్టి తనంతట తాను నిర్మితమైందా? దీనిని సృష్టించిన కర్త ఎవరూ లేరా? ఎంత విడ్డూరం. కుండ ఉంది అంటే దానిని చేసిన కుమ్మరి ఉన్నాడు. చక్కని భవంతి ఉంది అంటే దానిని నిర్మించిన మేస్త్రీ ఉన్నాడు. అలాగే, సృష్టి ఉంది అంటే దానిని నిర్మించిన సృష్టికర్త ఉన్నాడు అని అర్థం. భూమికి సూర్యునికి మధ్య దూరం కొంచెం ఎక్కువైతే భూమి మంచులా గడ్డకట్టుకు పోతుంది. ఆ దూరమే కొంచెం తక్కువైతే భూమి కాలి బూడిదై పోతుంది. సరిగ్గా భూమి ఎంత దూరం ఉంటే భూమి మీద ప్రాణకోటి బ్రతకడానికి వీలౌతుందో, ఋతువులు ఏర్పడడానికి అవకాశం ఉందో ఆ విధంగా ఏర్పాటు చేయబడింది. ఇవి ఇలా యాదృచ్ఛికంగా (అనుకోకుండా) ఏర్పడినాయా?

ఇంకో సంగతి ఆలోచిద్దాం. మనం పుట్టినప్పటినుండి చూస్తున్నాం. భూమి మీద నిర్విరామంగా ప్రసరించే జీవవాయువు, అంటే గాలి సంగతేంటి? ప్రకృతి మొత్తంలో వీచేగాలి ఒక్క 5నిమిషాలు టక్కున ఆగిపోయిందనుకో...!? ప్రకృతిలోని జీవకోటి మొత్తం ఎక్కడికక్కడే చచ్చి కొయ్యబొమ్మలుగా నీలుక్కుపోయే పరిస్థితి. కానీ, అలా జరుగకుండా నిర్విరామంగా ఈ జీవవాయువు ప్రసరిస్తూ ఉంది. అనేక జీవాలను బ్రతికిస్తూ ఉన్నది. దీనికి కారణం ఎవరు?

మరో సంగతి. మనిషి శరీర నిర్మాణాన్ని పరిశీలిస్తే ఏ కొంచెం ఇంగితమున్న వారికైనా తెలుస్తుంది, మనిషి తనకు తాను సృష్టించుకోలేడని. కానీ, ఒక వ్యక్తి చేత ప్రత్యేకంగా ప్రతి అవయవం, ప్రతి భాగం, ప్రతి నరం, ప్రతి కీలు, ప్రతి నాడీ... సమస్తము ఖచ్చితంగా రూపించబడ్డాయని తెలుస్తుంది. అదేవిధంగా పునరుత్పత్తికి ఉపయోగకరంగా స్త్రీకి ఉండాల్సిన అవయవాలు స్త్రీకి, పురుషునికి ఉండాల్సిన అవయవాలు పురుషునికి ఎవరిచ్చారు? ఒక వ్యక్తి స్పష్టంగా ఆలోచించి నిర్మించినట్లు లేదూ....!?

స్త్రీ గర్భంలో శిశువు ఏర్పడి, ఆ బిడ్డ జన్మించగానే వాని ఆకలి తీర్చడానికి తల్లి నుండి పాల ఉత్పత్తి ఏర్పడుతుంది (అంతకుముందు రావు అని గ్రహించాలి). ఆ పుట్టినవాడు ఆరు నెలల వయస్సు వచ్చేసరికి ఆ పాలబలం చాలదు గనుక ఆహారం తినడానికి, నమిలి మ్రింగడానికి దంతాల (పళ్ళు) ఉత్పత్తి... ఇలా పరిశీలిస్తూ పోతే ఎన్నో సంగతులు కనబడతాయి.

పరమాణువుకంటే చిన్నగా ఉండే బీజకణం ఆరు అడుగుల దేహంగా, సకల అవయవాలతో రూపుదిద్దుకొంటుంది. ఇది ఎలా సాధ్యం? ఇది యాదృచ్ఛికమా? ఒక విత్తనం నాటితే భూమి ఆ విత్తనాన్ని మొలిపించి వందల, వేల కాయలు కాస్తుంది. ఆ ఉత్పత్తిచేసే శక్తి భూమికి ఎవరిచ్చారు? ఎందుకు ఉంది? శనగకాయ, అరటికాయ, నారింజకాయ.... ఈ పండ్లన్నిటిపైన భద్రతా కవచాలను ఏర్పరచింది ఎవరు?

దేవుడు లేడు... దేవుడు లేడు అని వాదించే వారు చావును ఆపగల్గుతున్నారా? చావకుండా మనిషిని శాశ్వతంగా బ్రతికి ఉండేటట్లు చేయగల్గుతున్నారా? మనిషి తనంతట తాను ఒక జీవకణాన్ని తయారు చేయగలడా? ఇలా అడుగుతూపోతే కొన్ని వేల ప్రశ్నలు, దేవుడు లేడు అనే వ్యక్తిని ప్రశ్నించాల్సి వస్తుంది. వాటికి జవాబులు ఉండవు, కానీ.. దేవుడు లేడు అని ఆనందపడుతున్నారు కొందరు.

అసలు ఇదంతా ఎందుకు? “దేవుడు ఉన్నాడని నమ్మడం మంచిదా? లేడని నమ్మడం మంచిదా?” మనలో ఎంతటి వాడికైనా చావు తథ్యం. కాబట్టి మనం మరణించిన తరువాతి స్థితి ఆలోచిద్దాం. ఈ లోకంలో మనం ఉన్నంతవరకు దేవుడు ఉన్నాడని నమ్మాము, జాగ్రత్త పడ్డాం. తరువాత ఒకరోజు మరణించామనుకోండి. మనం మరణించిన తర్వాత అప్పటివరకు మనం ఉన్నాడనుకున్న దేవుడు లేడు. అందువలన మనకు ఏమైనా నష్టమా? కానీ, మనం భూమిమీద బ్రతికినన్నాళ్లు దేవుడు లేడు, జీవుడు లేడు అని బ్రతికి, తీరా మరణించాక, మనం లేడు అనుకున్న దేవుడు ఉన్నాడనుకోండి, ఏమిటి పరిస్థితి? కాబట్టి జ్ఞానం పేరుతో దేవుడులేడనే పిచ్చి తర్కాలకుపోక, దేవుడు ఉన్నాడని పసిబిడ్డలాగా, స్వచ్ఛంగా నమ్మడం ఎంతైనా మంచిది. ఆయనను గుర్తించి, గౌరవించి, ఆరాధించి, సేవించడం కూడా ఎంతైనా ఉత్తమం.

అయితే “దేవుడు ఉన్నాడా? మాకు చూపించు.. చూస్తాము” అని నాస్తిక సోదరులు అంటారు. సోదరా... తప్పక చూస్తావు. దానికీ ఒక సమయం ఉంది. నీవేమి మృత్యుంజయుడవు కావు. నీవు ఈ లోకాన్ని వదిలే ఘడియ ఒకటిఉంది. ఆ దినాన

నీవు తప్పక ఆయనను కన్నులారా చూస్తావు. ఆ దినాన ఆయన లేడు అని ప్రజలను నమ్మించడానికి నీ మేధాశక్తినంతా ధారపోసి, నీవు చేసిన ప్రచారాలు, ఉపదేశాలు, రచనలు... అన్నీ గుర్తుచేసుకొని, గడ... గడా... వణికే రోజు వస్తుంది. కనుక ముందుగానే జాగ్రత్త పడమని హెచ్చరిస్తున్నాను.

మనిషి మరణం తరువాత ఏం జరుగుతుంది?

మరణం తరువాత పరిస్థితి గురించి మత గ్రంథాలు రకరకాల వివరణలు ఇచ్చాయి. వాటిని పరిశీలించి ఒక మంచి అభిప్రాయానికి మనం రావాల్సి ఉంది. మనిషి శరీరం చనిపోయిన తరువాత ఆత్మ బ్రతికే ఉంటుంది అని దాదాపు అన్ని మతగ్రంథాలు సాక్ష్యమిచ్చాయి. అయితే “ఈ ఆత్మ ఏమౌతుంది?” అనే దాని విషయంలో ఒక్కొక్కటి ఒక్కో వివరణ ఇచ్చాయి. ఇక్కడే మనం కొంచెం పరిశీలించాలి.

మన హైందవ గ్రంథాలలో, మనిషి చనిపోయిన తరువాత ఆత్మ మళ్ళీ మరో శరీరంలో ప్రవేశించి మరో జీవిగా జన్మిస్తుంది.. అని ఒక వాదన. దీనితోపాటు, మనిషి చనిపోగానే ఆత్మ దేవుని వద్దకు వెళ్లి, తీర్పు ఎదుర్కొంటుంది. అక్కడ దోషిగా తేలితే నరకానికి వెళుతుంది, నిర్దోషిగా తేలితే మోక్షానికి (స్వర్గానికి) వెళుతుంది అని రెండవ వాదన.

ఈ రెండింటిని పరిశీలిస్తే రెండవ వాదన సమంజసం అని అనిపిస్తుంది. మొదటి వాదన అసమంజసం, అసాధ్యమనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే, ఒక ఆత్మ శరీరాన్నివదలి మరొక శరీరంలో ప్రవేశించి మళ్ళీ, మళ్ళీ పుడుతుంటే, జీవుల అభివృద్ధి ఉండదు.

ఉదాహరణకు, దేవుడు తన సృష్టిలో మొదట ఒక 1000మందిని చేశాడనుకో, వారి ఆత్మలు, శరీరం చనిపోయాక అవే ఆత్మలు జన్మిస్తాయి గనుక ఆ 1000 సంఖ్య పెరగకూడదు. ఎందుకంటే, ఆ ఆత్మలేకదా మళ్ళీ మళ్ళీ పుడుతున్నాయి. మరి పరిస్థితి అలా ఉందా?

ప్రారంభంలో కొద్దిమందిగా ఉన్న ప్రపంచ జనాభా రానురాను విపరీతంగా పెరగడం చూస్తున్నాం. ఆ ప్రారంభంలోని ఆత్మలే మళ్ళీ మళ్ళీ పుడితే సంఖ్య పెరగడం అసలు సాధ్యం కాదు, పైగా అలా మళ్ళీ మళ్ళీ పుట్టించడం వలన దేవునికి ఒనగూరే ప్రయోజనం కూడా ఏమీ లేదు.

ఇక రెండవ వాదన విషయానికి వస్తే దీనితో దాదాపు ఇతర మతగ్రంథాలన్నీ మన గ్రంథంతో ఏకీభవించాయి. అదేమిటంటే మనిషి మరణించిన తరువాత ఆత్మ తీర్పుకు గురౌతుంది. అంతేగానీ, మళ్ళీ జన్మించడం లేదు. ఆ తీర్పులో తాను చేసిన పాప, పుణ్య కర్మల ఫలితాన్ని తరువాత జీవితమంతా అనుభవిస్తుంది. ఇలా చేయడం వలన దేవుని కార్యానికి ఒక అర్థం కూడా ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఈ తీర్పు వలన పాపాత్ములు శిక్ష అనుభవించడం, నీతిమంతులు యుగయుగాల నిత్య ఆనందంలోకి ప్రవేశించడం జరిగిపోతాయి.

“ఆ... ఇలాగే జరుగుతుందని ఎందుకు అనుకోవాలి? నీవేమైనా చూసివచ్చావా?” అని కొంతమంది నన్ను ప్రశ్నిస్తారని నాకు తెలుసు. అయితే ఈ సంగతి కూడా కొంచెం జాగ్రత్తగా ఆలోచించాలి. “మరణం తర్వాత దేవుని తీర్పు, నరక శిక్ష ఉందని నమ్మడం మంచిదా? లేదు అని నమ్మడం మంచిదా?”

ఆలోచించండి. పెద్దలు చెప్పారు, “కీడెంచి మేలెంచు” అని. అంటే మొదట నెగెటివ్ గా ఆలోచించాలి, తరువాత పాజిటివ్ గా ఆలోచించాలి. మనం దేవుని తీర్పు, నరకశిక్ష ఉన్నవని నమ్మి జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాం, తీరా మనం చనిపోయాక చూస్తే అవిలేవు. దాని వలన మనకు ఏమైనా నష్టం కలుగుతుందా? కలుగదే. కానీ, మనం ఇవన్నీ మూఢనమ్మకాలు అని కొట్టిపారేసి, మన ఇష్టం వచ్చినట్లుగా బ్రతికి చనిపోయిన తరువాత మనం లేవు అనుకున్న దేవుని తీర్పు, నరకం ఉంటే అప్పుడు మన గతి ఏమిటి?

విజ్ఞులు ఒక్కసారి ఆలోచించండి. ఇక ఆ సమయంలో మనకు దిద్దుకునే అవకాశం ఉంటుందా? ఉండదు. అందుకే “దీపం ఉన్నప్పుడే ఇల్లు చక్కబెట్టుకోవాలి” అన్న చందంగా “నేడు” అను సమయముండగానే మనం వాటి గురించి ఆలోచించి జాగ్రత్త పడడమే జ్ఞానం అనిపించు కుంటుంది. కానీ, అవి వట్టివేనని త్రోసివేయడం మూఢత్వము, మూర్ఖత్వమే అవుతుంది.

ఒక ఆత్మను దేవుడు నరకానికి ఎందుకు పంపుతాడు?

భూమి మీద జీవించిన కాలంలో మనిషి చేసిన పాపకర్మలను బట్టి మానవుని ఆత్మను దేవుడు నరకానికి పంపుతాడు.

ఇంతకీ అసలు పాపం అంటే ఏమిటి?

“దేవుడు ఏది చేయవద్దు అని చెప్పాడో అది చెయ్యడమే పాపం. ఏది చేయమని చెప్పాడో అది చేయకపోవడం” కూడా పాపమే.

ఇప్పుడు మనం మనుష్యుల జీవితాలు చూస్తే వంద మందిలో ఒక్కడు కూడా దేవుని గౌరవించడం లేదు. పూర్తిగా ప్రతి దినం ఏదో ఒక సందర్భంలో మాట ద్వారానో, క్రియ ద్వారానో,

తలంపు ద్వారానో, నడతలోనో, పడకలోనో... ఏదో ఒక విధంగా దేవునికి వ్యతిరేకమైన పనులు చేస్తూనే ఉన్నాడు. ఏ పాపం చేయని వ్యక్తి ఒక్కడు కూడా ఈ భూమిమీద లేడు. ఇంకా చెప్పాలంటే మనిషి జన్మతః కూడా పాపే. ఎందుకంటే పుట్టే ప్రతి బిడ్డకి తండ్రి నుండి వారసత్వంగా వ్యాధి ఎలా సంక్రమిస్తుందో అలాగే పాపపు స్వభావం కూడా సంక్రమిస్తుంది. అంటే పుట్టుకతోనే స్వభావ సిద్ధంగా పాపంతో పుడుతున్నాము. కనుకనే చిన్న ప్రాయంనుంచే పాపపు ఆలోచనలు అలవాట్లతో పెరుగుతున్నాము. జన్మతః కర్మణ అందరూ పాపులుగా ఉన్నారు.

గనుక మరి ఈ లెక్కన మనుషులందరూ నరక శిక్షకు వెళ్లాల్సిందేనా? ఖచ్చితంగా. ఎందుకనగా,

“పాపాద ఏశ్యం మరణం ప్రయాతి.

పాపాద ఏశ్యం నరకం ప్రయాతి”

అంటున్నది మన ఆర్య ధర్మశాస్త్రం. పాపాత్మునికి మరణం, నరకం తప్పవు.

మరి ఈ పాపం నుండి, నరకం నుండి బయటపడే మార్గం ఏది? ఈ పాపం నుండి విడుదల పొందడానికి మతాలు, మతగ్రంథాలు చెప్పిన మార్గాలు ఏమిటి?

ముందుగా “ఇస్లాం మతంలో ముస్లిం సోదరులు ఏది నమ్ముతున్నారు?” అని వారిని ప్రశ్నించి చూశాను.

నేను వారిని, “అయ్యా! మనిషి జన్మతః పాపి, కర్మల్లో కూడా పాపం చేస్తున్నాడు. ఆ పాపానికి ఘోర నరక శిక్ష ఉన్నది అని మత గ్రంథాలు ముక్త ఖంఠంతో సాక్ష్యమిస్తున్నాయి. మరి మీరు నమ్ముతున్న ఇస్లాం మత ధర్మంలో పాపం నుండి బయటపడి

నరకాన్ని తప్పించుకోవాలి అంటే ఏం చెయ్యాలి?” అని అడిగాను. అందుకు వారు, వారేది నమ్ముతున్నారో అది చెప్పారు. అది ఏమిటంటే “మా మతంలో పాపాలన్నింటిలో అసలు పాపం, ముఖ్యమైన పాపంగా పరిగణించబడే పాపం, అల్లాహ్‌కు తప్పు ఇతర దేవతలకు మొక్కుడం, వారిని అల్లాహ్‌తో సమానులుగా చేయడం. ఇదే పెద్ద పాపం, ఇది గాక మిగిలిన పాపాలు ఏవైనా అవి పాపాలుగా ఎంచబడవు” అని ఒకరు అన్నారు. ఇంకా మరొక ఆయన ఈ విధంగా అన్నారు, “ఒక పాపం మన ద్వారా జరిగినప్పుడు, ఆ పాపాన్నిబట్టి పశ్చాత్తాప పడితే పాపం పోతుంది” అన్నారు. అంతేకాదు, “మక్కాయాత్ర (హజ్‌యాత్ర) జీవితంలో ఒక్కసారైనా చేసివస్తే జీవితంలో చేసిన పాపాలు మొత్తం పోయి మోక్షం సిద్ధిస్తుంది” అని అన్నారు. ఇంకా ఏమన్నారంటే, “రోజూ నమాజు చేయడం, ఉపవాసాలు పాటించడం, దానధర్మాలు చేయడం వలన కూడా పాపాలు పోతాయి” అని చెప్పారు.

నా మనస్సాక్షితో ధర్మానుసారంగా ఆలోచిస్తే పాపం పోగొట్టుకొని మనిషి మార్పుపొంది స్వర్గానికి చేరడానికి వారు చెప్పిన సంగతులు సరిపోవని నాకు అర్థమయ్యి, నేను వారిని ప్రశ్నించాను.

ఎందుకంటే “దేవుడు ధర్మం తప్పకూడదు, న్యాయం తప్పకూడదు. అలా ధర్మం తప్పేవాడు దేవుడు కాజాలడు.”

కాబట్టి, వారు చెప్పినట్లు “పాపం చేసి పశ్చాత్తాపం పడితే, ఆ వ్యక్తిని దేవుడు విడిచిపెడతాడు” అనేది నిజమైతే మనిషి పాపం చేయడం మానేస్తాడా ? ఇంకా చేస్తూనే ఉంటాడా? చేస్తూనే ఉంటాడు... ఎందుకంటే పశ్చాత్తాప పడితే పాపం పోతుంది కదా!

అందుకనే మరలా నేను ఈ విధంగా అడిగాను, “అయ్యా! నేను ఒక వ్యక్తిని హత్య చేశాను. అతని కుటుంబం నాశనమైంది, ఆ తరువాత నేను పశ్చాత్తాప పడ్డాను, నమాజ్లు చేశాను, ఉపవాసాలు ఉన్నాను, హజ్ యాత్ర చేశాను, దానధర్మాలు చేశాను.” ఇవన్నీ చేశానని దేవుడు నేను చేసిన దుర్మార్గాన్ని విడిచి పెడతాడా? ఒకవేళ విడిచిపెడితే నా వలన హత్య గావించబడిన వ్యక్తికి నాశనమైన అతని కుటుంబానికి దేవుడు ఏమని సమాధానం చెప్తాడు? అప్పుడు దేవుడు న్యాయస్థుడు అవుతాడా? (న్యాయస్థుడుకాడని భావము)

మరి న్యాయం ఏమిటి? “తప్పు చేసిన వాడిని శిక్షించడమే న్యాయం.” ఈ సంగతి ముస్లిం సోదరులు ఆలోచించడం లేదు. ఇలానే పాపాలు పోతాయని గట్టిగా నమ్ముతున్నారు.

ఇది చదువుతున్న మీరు ఆలోచించండి. వారు నమ్ముతున్నది సమంజసమేనా? పైన చెప్పినట్లు మనిషి ఒక్క పాపంతో ఆగడం లేదే. కొన్ని వేల లక్షల పాపాలు చేస్తున్నాడు. వాటికి న్యాయతీర్పు ఏమిటి?

ఇక నేను పుట్టిపెరిగిన “హిందూమతంలో పాపాలు పోవాలంటే ఏంచెయ్యాలి?” అని అన్వేషించాను.

హైందవ పురాణాలలో ఒక విధంగాను, వేదాలలో మరొక విధంగాను పాపాల నుండి విడుదల కలిగే మార్గాన్ని సూచించారు. ముఖ్యంగా 100కి 99మంది హిందూసోదరులు నమ్ముతున్నది ఏమిటంటే, “మనం చేసిన పాపాలకు ప్రతిగా స్వామివారికి ఏదో ఒక అర్పణ ఇస్తే మనం చేసిన పాపాలన్నీ పోయి మనకు మోక్షం సిద్ధిస్తుంది” అని. అందుకే “ఆకుపూజ, బిల్వార్చన, తైలాభిషేకం,

పాలాభిషేకం, పుష్పాభిషేకం, నెయ్యి అభిషేకం, కోటి దీపార్చన, సహస్రార్చన, కుంకుమార్చన, కుంభాభిషేకం, పుష్కర స్నానం, పుణ్యనదీ స్నానం, గోదానం, భూదానం, జపం, తపం, వ్రతం, మండలదీక్ష, మాలధారణ, నిలువు దోపిడీలు, తలనీలాలు, అగరబత్తీలు, కొబ్బరి టెంకాయలు, మంగళ హారతులు....” ఇవన్నీ అర్పిస్తున్నారు.

అయితే ఇక్కడ మరో ప్రశ్న కలుగుతుంది. అదేమిటంటే, “తప్పు చేసిన వానిని శిక్షించడం న్యాయమా, వారి దగ్గర ప్రతిఫలాన్ని తీసుకొని విడిచిపెట్టడం న్యాయమా, నిజంగా మనం ఇచ్చే అర్పణలను దేవుడు తీసుకుంటున్నాడా?”

పాపం చేసిన మనం ఇచ్చే అర్పణలను దేవుడు తీసుకొని, మనల్ని విడిచిపెడితే దేవుడు మన పాపంలో పాలి భాగస్తుడు అవుతాడు గానీ, న్యాయాధికారి, ధర్మవంతుడు ఎలా అవుతాడు? ఒకవేళ దేవుడు మనం ఇచ్చేవి తీసుకొని మన పాపాన్ని వదిలేసేది నిజమే అయితే పాపం చేసేవాడు మానుకుంటాడా? ఇంకా నాలుగు చేస్తాడా?

కాబట్టి ఈ విషయంలో మనవారు చేస్తున్నది సరియైనది కాదు. 100కి 100శాతం దేవుడు మనం ఇచ్చే అర్పణలను తీసుకోడు. అవి ఆయనకు చెల్లవు. “జ్ఞానం కలిగిన వారు నేను చెప్పే సంగతులు ఆలోచిస్తారు. జ్ఞానం లేనివారు ఆవేశపడతారు.”

అయితే హైందవ గ్రంథాలలోనే వేద గ్రంథాలలో, కొన్ని బ్రాహ్మణాలలో ఆర్య ఋషులు మరొక వాదన వినిపించారు. అదేమిటంటే,

“పాపాహం, పాపకర్మాణం, పాపాత్మా పాపసంభవ,
త్రాహిమాం కృపయా దేవా, శరణాగత వత్సల,
అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ.”

అనగా “నేను పాపిని, పాప కర్మలు చేస్తున్నాను, నా ఆత్మ కూడా పాపంలోనే ఉన్నది, నేనుపాపంలోనే పుట్టాను, ఓ కృపగల దేవుడా, వాత్సల్యం చూపువాడా, నా పాపాలనుండి బయటపడడం, వాటిని వదిలించుకోవడం నా చేతకాదు, నీవే ఏదైనా దారిచూపిస్తే తప్ప నాకు దిక్కులేదని అర్థం”. అనగా “మనిషి చేసే పాప కర్మలు తొలగిపోయి శిక్షను తప్పించుకోవాలి” అంటే దేవుడే ఏదైనా దారి చూపాలి తప్ప మానవుడు తనంతట తానుగా పాపాల్ని తొలగించుకోలేడు. ఈ మాటతో క్రైస్తవ విశ్వాసం కూడా ఏకీభవిస్తుంది.

అసలు క్రైస్తవులు నమ్ముతున్నది ఏమిటి?

“పాపం చేసిన మానవుడు శిక్ష పొందుటే న్యాయము” అని బైబిల్లోని ధర్మశాస్త్రం ప్రకటించింది. ఇక్కడే ఒక చిక్కు సమస్య ఉంది. సృష్టికర్తయైన దేవుడు మన అందరికి తండ్రి. అదే సమయంలో న్యాయాధిపతి కూడా. ఇప్పుడు మన విషయమై తండ్రిగా ఆలోచించాడనుకో, మన పాపాల్ని విడిచిపెడతాడు, అప్పుడు మనం సంతోషిస్తాము. కానీ, న్యాయం దేవుని ప్రశ్నిస్తుంది, నిలదీస్తుంది. ఎందుకంటే దేవుడు కూడా న్యాయాన్ని గౌరవించాల్సిందే, లోబడాల్సిందే. అలాగని న్యాయాన్ని గౌరవించి, మనల్ని శిక్షిస్తే న్యాయం సంతోషిస్తుంది గానీ, మనం దేవుణ్ని నిలదీసే అవకాశం ఉంది.

అది ఏమనగా, తండ్రి! నీవు భవిష్యత్ జ్ఞానివి గదా, మమ్మల్ని సృష్టించక మునుపే మేము ఎలాంటి వారమౌతామో

నీకు తెలియదా? అసలు ఉనికిలో లేని మమ్మల్ని సృష్టించడం ఎందుకు? మేమే నీకు వ్యతిరేకంగా పాపం చేయడం ఎందుకు? నీవు మమ్మల్ని నరకానికి పంపడం ఎందుకు? అసలు మమ్మల్ని సృష్టించకుండా ఉంటే బాగుండేది కదా? ఇప్పుడేమో న్యాయాధిపతిగా శిక్ష వేస్తానంటున్నావు. మరి “తండ్రిగా ఆ శిక్షను మాకు తప్పించడానికి మా కొరకు ఏం చేశావు?” అని మనం ఆయనను నిలదీసే అవకాశం ఉంది. అందుకే “భూత, భవిష్యత్, వర్తమాన కాలాలను ఎరిగిన దేవుడు ఈ సమస్యకు పరిష్కారం వెదికే మనల్ని సృష్టించాడు.”

మరి ఏమిటి ఆ పరిష్కారం? ఈ సంగతి సులువుగా అర్థం కావడానికి ఒక చిన్న ఉదాహరణ చెబుతాను.

ఒక జడ్జిగారు ఉన్నాడు. ఆయన చాలా మంచివాడు, నీతిపరుడు, న్యాయవంతుడు. ఆయనకు ఒక కొడుకు కూడా ఉన్నాడు, ఆ కొడుకును తాను ఎంతో ప్రేమించాడు. ఆ కొడుకు పెరిగి, పెద్దవాడై చెడ్డ స్నేహాలను బట్టి చెడిపోయాడు. తన స్నేహితులతో కలిసి అక్రమకార్యకలాపాలలో పాల్గొని చివరకు ఘోరమైన హంతకుడిగా మారిపోయాడు. తండ్రిని గౌరవించేవాడు కాదు, పట్టించుకునేవాడు కాదు. చివరకు ఒక రోజు వాడు చేసిన దుర్మార్గాలన్నీ బట్టబయలయ్యాయి. అరెస్టయ్యాడు. పోలీసు అధికారులు అతనిని తెచ్చి, కోర్టులో తీర్పు నిమిత్తం హాజరుపర్చారు.

చిత్రమేమిటంటే జడ్జి అతని కన్నతండ్రి. జడ్జిగారు తన పీఠం మీద కూర్చున్నాడు. ముద్దాయిని తెచ్చి బోనులో నిలబెట్టారు. జనం పరీక్షగా చూస్తున్నారు. ఎందుకంటే బోనులో నిలబడింది ఆయన కన్నకొడుకు, గనుక ఎలాంటి తీర్పు ఇస్తాడా..! అని.

వాదోపవాదాలు అయ్యాయి. అతడు చేసిన నేరాలు, వాటి తాలూకు ఆధారాలు అన్నీ జడ్జిగారి ముందుంచారు, పరిశీలించాడు. ఈ నేరాలన్నీ నీవు చేసినట్లు అంగీకరిస్తున్నావా? అని ప్రశ్నించాడు జడ్జిగారు. అవునన్నట్లు తల ఊపి తలదించుకొన్నాడు ముద్దాయి. జడ్జిగారు తీర్పు ప్రకటించారు. “ముద్దాయి చేసిన నేరాలన్నీ ధృవీకరించబడినందున ముద్దాయి ఈ నేరాలన్నీ తానే చేశానని అంగీకరించినందున ఇతనికి ఐ.పి.సి. 302 ప్రకారం ఉరిశిక్షను విధిస్తున్నాను”

అక్కడ ఉన్నవారంతా ఆశ్చర్యంతో చప్పట్లు కొట్టారు. ఎందుకంటే, తమ్ముడు తనవాడైనా, ధర్మం చెప్పాలి, ధర్మం తప్పకూడదు అని జడ్జిగారు రుజువు చేశారు. మరుసటి నెల ఐదవ తేది తెల్లవారు జామున 6గంటలకు ఉరిశిక్షను అమలుపర్చాలని ప్రకటించాడు. ముద్దాయిని అధికారులు తీసుకువెళ్లి చెరసాలలో వేశారు. తాను కూర్చున్న న్యాయస్థానానికి జడ్జిగారు న్యాయం చేశారు. తీర్పు అయిపోయింది.

ఇప్పుడు ఆ పీఠం దిగి క్రిందికి వచ్చాడు. ఇప్పుడు ఆయన ఎవరు? కన్నతండ్రి. చెరసాలలో ఉన్న కొడుకు దగ్గరకు వెళ్లాడు. చెరసాలలో నేల మీద కూర్చొని తలదించుకొని దిగులుగా కూర్చుని ఆలోచిస్తున్న కొడుకును పలకరించాడు. ఉరిశిక్షను విధించానని బాధగా ఉందా? అని అడిగాడు తండ్రి. “ఉరిశిక్ష పడిందని బాధలేదుగానీ, న్యాయాన్ని, ధర్మాన్ని ప్రేమించే నీ కడుపున ఎందుకు పుట్టానా?” అని బాధపడుతున్నాను, నిట్టూర్పు విడిచాడు కొడుకు. నేను ఇప్పుడు ఎందుకు వచ్చానో తెలుసా? అని మళ్ళీ తండ్రి ప్రశ్న. “త్వరలోనే చావబోతున్న కొడుకును చివరిగా చూసివెళదామని వచ్చినట్లున్నారు” కొడుకు సమాధానం.

నేను నీకు ఉరిశిక్ష వేసేటప్పుడు “మా నాన్న ఒక జడ్జిగానే ఆలోచించి జడ్జి స్థానానికి న్యాయం చేశాడు గానీ, తండ్రిగా నా గురించి ఆలోచించలేదుగా?” అని నీకు అనిపించి ఉండవచ్చు. అయితే కోర్టులో ఉన్నప్పుడు న్యాయాధిపతిగా నా బాధ్యతను నేను నెరవేర్చాలి. అందుకే నీ నేరాలకు శిక్ష విధించాను. అయితే ఇప్పుడు తండ్రి బాధ్యత మిగిలిపోయింది. దానిని నెరవేర్చడానికే వచ్చాను.

ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు కొడుకు!? అవును, ఇప్పుడు తండ్రిగా రక్షించడానికి వచ్చాను అన్నాడు. నన్ను ఎలా రక్షిస్తారు? నాకు శిక్ష వేయడమే న్యాయం కదా? శిక్ష రద్దు చేసి నన్ను బయటకు తీయడమంటే న్యాయం తప్పినట్లేకదా? అడిగాడు కొడుకు. దానికి తండ్రి శిక్ష పడుతుంది, అది ఖాయమే, కానీ నీమీద కాదు. మరి!!!? నా మీద. అవును, “నీవు పొందవలసిన ఆ శిక్షను నేనే పొందుతాను, నేను న్యాయాన్ని ఎంత ప్రేమిస్తున్నానో... నిన్నూ అంతే ప్రేమిస్తున్నాను, న్యాయాన్ని తప్పలేను. అందుకే తప్పులకు తగిన శిక్ష వేసి న్యాయాన్ని గౌరవించాను. అలాగే నా కొడుకు నా కళ్ళముందే మరణిస్తూ, శిక్ష అనుభవిస్తుంటే చూస్తూ ఊరుకోలేను. అందుకే న్యాయపీఠం నీకు ఇవ్వని అవకాశాన్ని నీ తండ్రిగా నీ శిక్ష నేను మోసి, నీకు విడుదల కలిగిస్తాను. ఇక జాగ్రత్తగా బ్రతుకు” అని కొడుకును ఒప్పించుకొని, అధికారుల వద్దకు వెళ్లి అందరిని సమకూర్చి, “న్యాయవ్యవస్థలో ఇంతవరకు ఎవరూ చేయని ఒక పనిని నేను చేయబోతున్నాను. అదేమిటంటే నా కొడుకు చెల్లించాల్సిన ప్రాణం అనే వెల వాడికి బదులు నేను నా ప్రాణాన్ని చెల్లించదలిచాను. వాడి తప్పుడుజీవితాన్ని దిద్దుకొని బ్రతికే

అవకాశాన్ని వాడికి కల్పించాలనుకొంటున్నాను. దయచేసి నాకు సహకరించమని” వారిని వేడుకొని కొడుకు స్థానంలోకి వెళ్లిపోయాడు. కొడుకుని విడిపించాడు.

ఉరిశిక్ష పొందే సమయం దగ్గర పడింది. అధికారులు ఆయన దగ్గరకు వచ్చారు. “అయ్యా! రేపు మిమ్ములను ఉరితీస్తాము. ఏదైనా చివరి కోరిక ఉందా? ఉంటే కోరుకోండి” అని అడిగారు. అందుకు ఆయన “ఉరిశిక్ష పడిన వ్యక్తిని ఉరితీసేటప్పుడు కుటుంబ సభ్యులకు చూసే అవకాశం ఇవ్వరు, కానీ నన్ను ఉరితీసేటప్పుడు నా కొడుకుకి చూసే అవకాశం ఇవ్వండి. వాడి కన్నుల ఎదుట నన్ను ఉరితీయండి.” ఇదే నా ఆఖరి కోరిక అన్నాడు.

మరుసటి దినం వేకువనే ఆయన కొడుకు చూస్తూ ఉండగా, తండ్రికి ఉరిశిక్ష అమలు చేశారు. తన కళ్ల ఎదుట తన దోషాలకు కన్నతండ్రి విలవిలలాడుతూ ప్రాణం వదులుతూ ఉంటే, కొడుకు గుండెలవిసేలా రోదించాడు. తన తప్పుడు పనులను ఎంతో అసహ్యించుకొన్నాడు.

ఇప్పుడు చెప్పిన ఉదంతంలో ఈ తండ్రి మూడు పనులు సాధించ గలిగాడు.

- (1) జడ్జిగా న్యాయం ప్రకారం నేరస్థునికి శిక్షవేశాడు,
- (2) తండ్రిగా ఆశిక్ష మోసి, కొడుకును రక్షించుకొన్నాడు,
- (3) కొడుకు కోసం ప్రాణం పెట్టి అతని మనస్సు మార్చేశాడు. ఇప్పుడు ఆ కొడుకు మళ్లీ పాత జీవితంలోకి వెళ్లలేదు. ఒకవేళ వెళ్లటానికి ప్రయత్నించినా, తన తండ్రిత్యాగం అతనిని ఆపివేస్తుంది.

నిజంగా ఈ లోక న్యాయస్థానం ఒకరి శిక్షను మరొకరు మోసేదానికి అంగీకరించినా, అంగీకరించకపోయినా దేవుని న్యాయస్థానం మాత్రం అందుకు ఆమోదించింది. ఆ దేవుని అత్యుత్తమ న్యాయాన్ని అనుసరించే పాపానికి శిక్షపడింది. పాపికి రక్షణ దొరికింది. పాపాత్ముడు మార్పుచెంది నీతిమంతుడుగా మారడానికి దేవుని ప్రేమ, త్యాగం సహాయపడ్డాయి. దేవుడు ఇలా చేస్తేనే మనపాపాల నుండి మనకు విముక్తి కలుగుతుంది, తప్ప మరో మార్గంలేదు.

ఆ విధంగా “బిడ్డల పాపాల కోసం ప్రాణాలు పెట్టిన ఏకైక తండ్రి ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు. ఆ బిడ్డలం మనమే!!!”

టూకీగా ఒక మాటలో చెప్పాలంటే బిడ్డల తప్పుకు వారైనా శిక్ష అనుభవించాలి, లేదా వారి స్థానంలో వారి కన్నతండ్రినా ఆ శిక్షను అనుభవించాలి. పోనీ మనం ఒకరి పాపాలు ఒకరం మోయడానికేమైనా వీలుపడుతుందా? వీలుపడదు. ఎందుకంటే మనమందరం పాపులమే.

ఏ ఒక్కరు ఖాళీగా లేరు. అందరూ పాప భారంతో నిండిపోయారు. అందుకే “అందరి భారాన్ని మోయడానికి ఏ పాపం లేని పరిశుద్ధుడు, ఆ పరమాత్మ తానే రావలసి వచ్చింది. అలా అందరి కోసం వచ్చిన ఆ పరమాత్మ యేసుక్రీస్తు ప్రభువు.”

ఈ సంగతిని వేద ఋషులలో కొందరు మహానుభావులు కనుగొని కొన్ని శ్లోకాలు రాశారు.

సామవేదం తాండియ మహా బ్రాహ్మణంలో...

**“సర్వపాప పరిహారానో, రక్త ప్రక్షణమవశ్యం,
తద్రక్తం పరమాత్మేన, పుణ్యదాన బలియాగం”**

అంటే “మానవుల పాపాల ప్రక్షాళనకు పరమాత్మ బలియాగమై రక్తం చిందించాలి” అని చెబుతున్నారు.

రక్తం చిందించిన పరమాత్మ ఎవరు?

మనం ఆరాధించే దేవతలలో గానీ, దేవుళ్లలో గానీ “మన పాప పరిహారానికి, న్యాయ రక్షణకు బిడ్డల మార్పుకొరకు ప్రాణమిచ్చిన ప్రేమ మూర్తి ఎవరైనా ఉన్నారా? ఉంటే వెళ్లి ఆరాధించు, నీకు యేసు అక్కరలేదు.”

ఈ క్షణాన ఒక క్రైస్తవుడు చనిపోతే అతనికి ఒక నిరీక్షణ ఉంది. అతని ఆత్మ న్యాయపీఠము ముందు నిలిస్తే అతనిని విచారణకు తెస్తే, అతని పక్షంగా జవాబు చెప్పడానికి “యేసుక్రీస్తు అను ఉత్తరవాది” ఉన్నాడు. ఆయన సాక్ష్యం చెబుతాడు. ఏమని? “ఇతడు నా యందు విశ్వాసముంచి, తన పాపములను నా యెదుట ఒప్పుకొని, విడిచిపెట్టినప్పుడు, ఇతని పాపమంతయు, దాని సంబంధ శిక్ష అంతయు నేను మోసి, ఇతని ప్రాణమునకు ప్రతిగా నా ప్రాణమునిచ్చాను. కనుక ఇతనిని విడిచిపెట్టండి” అని.

అయితే, ఈ విధంగా మనకు బదులుమరణించిన దేవుడు మన దోషములకు ప్రతిగా శిక్ష మోసిన దేవుడు ఏ పాపములేని పరిశుద్ధుడు మనం ఆరాధించే వారిలో “ఒక్కరైనా ఉన్నారా”? లేనేలేరు. ముమ్మాటికి లేరు. ఇంకా వారి జీవితాలను పరిశీలిస్తే

మనం ఆరాధించేవారు కూడా మనవలే కామక్రోధాలకు అనగా, అరిషడ్ వర్గాలకు బానిసలైనవారే. వారి జీవితాలలో కూడా పొరపాట్లు ఉన్నాయి. వారుకూడా మనవంటి పాపాలు చేశారు. (దయచేసి 18 పురాణాలు చదివిచూడండి).

ఈ పుస్తకం చదువుచున్న సోదరుడా, సోదరీ! నీకూ ఒక మనస్సాక్షి ఉంది. మతాభిమానానికి వెళ్ళకుండా, ఆత్మవంచన చేసుకోకుండా ఆలోచించు. నీవు నమ్ముతున్న మతవిశ్వాసంలో, నీవు చేస్తున్న భక్తిమార్గంలో నీ పాపాలు తొలగించి, నీకు నరకాన్ని తప్పించే అవకాశం ఉందా? పరిశీలించాల్సిన బాధ్యత నీది, గనుక నీ నిర్ణయానికే వదిలివేస్తున్నాను.

నేను చెప్పే ఈ సంగతులు నీవు నిర్లక్ష్యం చేస్తే “జీవితంలో గొప్ప నష్టాన్ని, మరణం తరువాత శాశ్వత కష్టాన్ని, యుగయుగాల ఆరని అగ్నిని ఎదుర్కోవలసి ఉంటుంది.” ఎందుకంటే ఏనాటికైనా ఈ లోకాన్ని వదలక తప్పదుకదా!

ఇవిగాక, అనేక సంగతులు శ్లోకాల రూపంలో వ్రాసి యున్నాయి.

“ఋగ్వేదం 10 మండలం, 90వ సూక్తం పురుష సూక్తంలో

తొలుత జన్మించిన ఆది సంభూతుడు యజ్ఞమయ్యాడని వ్రాయబడి వుంది. అలాగే శుక్ల యజుర్వేద సంహితలో 23 అధ్యాయం 17వ మంత్రములో అగ్ని పశువయ్యాడని యజ్ఞమందు ఆహుతించబడి తిరిగి లేచి భూలోకమునకు అధిపతి అయ్యాడని ఇలా ఎన్నో సంగతులు వ్రాయబడినవి. ఇవన్నీ యేసుక్రీస్తులోనే నెరవేరినవి. వేరొకరిలో వీటి నెరవేర్పు మనం కనుగొనలేము!

అధర్వ వేదీయ గోపథ బ్రాహ్మణం పేజి నెం.41లో,

**“చత్వారి, శృణ్లాత్రయో అస్య పాదాద్యే శీర్షే సప్త
హస్తాతో అస్య త్రిధా బద్ధో వృషభో రోరహి
మహోదేవో మర్త్యం ఆవివేక ఇతి ॥**

ఈ శ్లోకం యొక్క భావం, “మహాదేవుడు మన నిమిత్తం సాధుజీవివలె వచ్చి, యజ్ఞం (మరణం) అవుతాడని.

ఇలా... అనేక శ్లోకాలలో యేసును గూర్చి స్పష్టముగా ప్రస్తావించారు. వేద ఋషులు జరిగించే యాగాలు ఏడు. వాటిలో “అజామేధం” అనే యాగం సాక్ష్యాత్తూ యేసుక్రీస్తు శిలువయాగాన్నే స్పష్టంగా ప్రకటించింది.

“ప్రజాపతి ర్ధేవేభ్యం ఆత్మానాం యజ్ఞం, కృత్వాప్రాయశ్చిత్”

భావం: పుడమి పాపభారాన్ని తొలగించుటకు ప్రజాపతియైన దేవుడే యజ్ఞమై (ఆహుతై) ప్రాయశ్చిత్తం చేయాలట.

ఇంతేగాక భవిష్యపురాణం ప్రతిసర్గపర్వంలో ఇలావుంది.

హిమగిరి శిఖరం మీదికి ఒకనాడు శాలివాహనుడు వెళ్ళాడు. అక్కడ తెల్లని వస్త్రములు ధరించి ధగధగా మెరిసిపోతున్న ఒక మహాపురుషుడు కనిపించాడు. శాలివాహనుడు ఆయనను మహానుభావా నీవెవరవు అని ప్రశ్నించాడు అప్పుడు ఆయన నేను

**శ్లో॥ కోభనానితి తం ప్రాహ శోభో వాచ ముదాన్వితం
ఈశపుత్రంచ మాంవిద్ధి కుమారి గర్భ సంభవం
ష్టేచ్ఛ ధర్మశ్చ వక్తారం మసేహుహం సమాగతాహః
అహం పషామస్సీహ నామ - అని బదులిచ్చాడు.**

నేను దైవకుమారుడను భూమిమీద కన్యగర్భాన పుట్టబోతున్నాను, సత్యవ్రత స్థితుడను యేసుక్రీస్తు అను నామమును ధరిస్తాను అని తెలిపాడు.

అంతేగాక **స్వామి వివేకానందుల** వారు సైతం యేసుక్రీస్తును గూర్చి ప్రత్యేక సాక్ష్యం ఇచ్చారు. ప్రబోధ రత్నాకం అనే గ్రంథంలో మొదటి పేజీలోను రెండవ పేజీలోను, యేసును గూర్చి స్పష్టమైన మూడు సంగతులు మాట్లాడారు.

1) మొదటిది : పరమ పితను మనం తెలుసుకొనజాలము పరమ పుత్రుని మాత్రమే తెలుసుకొనగలం మానవరూపంలో క్రీస్తు ద్వారా మాత్రమే పరమపితను గాంచగలం.

క్రీస్తు ద్వారా మాత్రమే అంటే ఇంకొకరి ద్వారా ఎవరి ద్వారా కూడా పరమపితను గాంచలేమని అర్థం.

2) రెండవది : క్రీస్తు లోకుల పాపాన్ని హరిస్తున్నాడు మానవుల పాపాలన్ని హరించుటకు వాటిని భరించుటకు యేసు తప్ప వేరేమార్గం లేదు,

3) మూడవది : యేసులో ఎలాంటి అపరిపూర్ణత లేదు అని అన్నారు వివేకానందులవారు. యేసులో అపరిపూర్ణత లేదు అంటే మిగిలిన వాళ్ళల్లో ఇంత వరకు మనం సేవించిన వారు అందరూ అపరిపూర్ణులేనన్నమాట. నిజమే వారి జీవితాలను మనం చదివితే మనకు కూడా అంతే అనిపిస్తుంది.

ఇలాంటి బోలెడన్ని సంగతులు మహనీయులు వేదాలలోను ఇతర గ్రంథాలలోను వ్రాశారు.

గనుక నా ప్రియమైన సోదర సోదరీ మణులారా! యేసుప్రభువు ఎవరు అనుకుంటున్నారు. “నీకు తెలుసా? నీవు

నీ అసలు సృష్టికర్తను హేళన చేస్తున్నావని, యేసు రెండుకులాల దేవుడని అపోహపడి తక్కువగా ఆలోచిస్తున్నావు. తెల్లోళ్ళ దేవుడని ఎద్దేవా చేస్తున్నావు. అంతేకాకుండా, వేద ఋషులు ఘనపరచిన మహనీయుడిని నీవు తృణీకరిస్తున్నావు !”

యేసుక్రీస్తు తెల్లవాళ్ళ దేవుడు కాదు, నల్లవాళ్ళ దేవుడు కాదు. “యేసుక్రీస్తు అందరికీప్రభువు.” ఇకనైనా ఆలోచించి, మారుమనస్సు పొంది ప్రభువైన యేసునందు విశ్వాసముంచు. అప్పుడు నీవును, నీ యింటివారును రక్షణ పొందుదురు.

చివరిగా మీకు మరికొంత సమాచారం కోసం....

సృష్టికర్తయైన దేవుని లక్షణాలు:

1. తాను ఒక్కడే సృష్టి, స్థితి, లయకారకుడై ఉండాలి.
2. ఏ పాపమూలేని పరిశుద్ధుడై ఉండాలి.
3. నీతి, న్యాయం, ధర్మం తప్పనివాడై ఉండాలి.
4. పాపాత్ముడైన మానవుణ్ని నాశనం చేయడంకాదు గానీ, వాని పాపాలనుండి బయటపడే దారి చూపగలవాడై ఉండాలి.
5. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాశ్చర్యాలైన అరిషడ్వర్గాలను జయించినవాడై ఉండాలి.
6. ఈ సృష్టి ఆరంభాన్ని, గమనాన్ని, అంతాన్ని కూడా చెప్పగలిగి ఉండాలి.
7. లోకంలో ఎవరూ చూపలేనంత ప్రేమ చూపగలిగిన వాడై ఉండాలి.
8. ప్రతిఫలాన్ని అపేక్షించని వాడై ఉండాలి.
9. మనుష్యులందరూ అనుసరించడానికి మాదిరియై ఉండాలి.

10. జాతి, కుల, ప్రాంతీయ, వర్గ బేధాలు లేకుండా అందరిని సమానంగా ప్రేమించే కన్నతండ్రై ఉండాలి.
11. శిక్షించుటలోగాక, క్షమించుటలో, ప్రేమించుటలో, రక్షించుటలో సంతోషించేవాడై ఉండాలి.
12. అత్యంత తగ్గింపు కలిగినవాడై ఉండాలి.
13. మరణాన్ని జయించినవాడై వుండాలి.

పైన చెప్పిన లక్షణాలు కలిగిన దేవుడు మీరు నమ్ముతున్న మతంలో లేక మార్గంలో ఉన్నారో లేరో పరిశీలించుకొనండి. నేను అన్వేషించిన నా అన్వేషణలో ఈ కొలతలన్నీ కలిగిన వ్యక్తి ఒకే ఒక్కడు కనిపించారు. ఆయనే ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు... కావాలంటే పరిశీలించి చూసుకోవచ్చు.

బైబిల్ లేఖన ఆధారాలు:

1. నేను మొదటివాడను కడపటివాడను. **ప్రకటన 1:18**
2. ఆయన పాపము చేయలేదు, ఆయన నోటను ఏ కపటమును కనబడలేదు. **1 పేతురు 2:22**
3. ప్రభువా, నీ మార్గములు న్యాయములును సత్యములునై యున్నవి. **ప్రకటన 15:3**
నీతి న్యాయములు నీ సింహాసనమునకు ఆధారములు. **కీర్తన 89:14**
4. మనలను ప్రేమించుచు తన రక్తమువలన మన పాపముల నుండి మనలను విడిపించినాడు. **ప్రకటన 1:6**
5. భూతవర్తమాన భవిష్యత్కాలములలో ఉండు సర్వాధి కారీయు దేవుడునగు ప్రభువు పరిశుద్ధుడు, పరిశుద్ధుడు, పరిశుద్ధుడని మానక రాత్రింపగళ్ళు చెప్పుచుండును. **ప్రకటన 4:8**

6. వర్తమాన భూత భవిష్యత్కాలములలో ఉండువాడను నేనే.
ప్రకటన 1:8
7. జ్ఞానమునకు మించిన క్రీస్తు ప్రేమను తెలిసికొనుటకును తగిన శక్తిగలవారు కావలెననియు ప్రార్థించుచున్నాను.
ఎఫెసీ 3:19
8. ఆయన అందరికిని జీవమును ఊపిరిని సమస్తమును దయచేయువాడు గనుక తనకు ఏదైనను కొదువ యున్నట్లు మనుష్యుల చేతులతో సేవింపబడువాడు కాదు. **అపొ.కా. 17:25**
9. మీరు తన అడుగుజాడలయందు నడుచుకొనునట్లు మీకు మాదిరి యుంచిపోయెను. **1పేతురు 2:21**
10. దేవుడు పక్షపాతికాడని నిజముగా గ్రహించి యున్నాను. ప్రతి జనములోను ఆయనకు భయపడి నీతిగా నడుచుకొనువానిని ఆయన అంగీకరించును. యేసుక్రీస్తు అందరికి ప్రభువు. **అపొ.కా.10:34-36**
11. అందుకు యేసు - నేనును నీకు శిక్ష విధింపను, నీవు వెళ్లి ఇక పాపము చేయకుమని ఆమెతో చెప్పెను. **యోహాను 8:1-11.**
12. క్రీస్తుయేసునకు కలిగిన యీ మనస్సు మీరును కలిగియుండుడి. ఆయన ఆకారమందు మనుష్యుడుగా కనబడి, మరణము పొందునంతగా, అనగా సిలువ మరణము పొందునంతగా విధేయత చూపినవాడై, తన్నుతాను తగ్గించుకొనెను. **ఫిలిప్పీ 2:5-8**
13. లేఖనముల ప్రకారము ఆయన మూడవ దినమున తిరిగి లేచెను. **1 కొరింథీ 15 : 3-4**

ఈ లేఖనాలన్నీ యేసే నిజమైన దేవుడని, పాపభారముతో నశించిపోతున్న మానవాళిని రక్షించడానికి వచ్చిన లోకరక్షకుడని, మన పాపముల కొరకు ప్రాణమిచ్చిన త్యాగమూర్తి అని మరణాన్ని జయించి తిరిగి లేచిన ఏకైక వ్యక్తి అని తేటపరుస్తున్నాయి.

కన్నతల్లి ఒడికి దూరమైన పసిబిడ్డకు మనము ఏమిచ్చి ఓదార్చుచూసినా, తన దుఃఖము నుండి విడుదల పొందలేదు, ప్రశాంతంగా ఉండలేదు. చివరకు తన కన్నతల్లి ఒడికి చేరితేనే ఆ బిడ్డ దుఃఖమునుండి విడుదలపొంది ప్రశాంతత పొందుతుంది.

అలాగే కన్నతల్లివంటి అసలు సృష్టికర్తను వదిలిపెట్టి ఎంతమందికి భక్తిచేసినా, నీ దుఃఖమునుండి విముక్తిపొంది, మనశ్శాంతి అనుభవించలేవు. నీకు కన్నతల్లిలాంటి సృష్టికర్త ఆ యేసే. యేసు రోగికి ఆరోగ్యం, మనస్సుకు శాంతి, ఆత్మకు రక్షణ ఇవ్వగల ఏకైక దేవుడు.

ఈ మూడు మత విశ్వాసాలను నేను మీముందుంచాను. వీటిల్లో ఎవరి విశ్వాసం సరియైనదిగా ఉందో పరిశీలించండి. విజ్ఞులు దయచేసి ఆలోచించి, చెప్పబడిన ఈ సంగతులను పరిగణలోకి తీసుకొని ఏది సరియైనదో గుర్తించి, ఒక నిర్ణయానికి రండి. సత్యమార్గాన్ని అనుసరించి నరకాన్ని తప్పించుకోండి.

సృష్టికర్త మరియు రక్షకుడైన యేసుని గూర్చి ఇంకా తెలుసుకోవాలి అంటే బైబిల్ గ్రంథాన్ని చదవండి.

ఈ పుస్తకం చదివి, ఇతరులకు పరిచయం చేయడం ద్వారా మీ జీవితంలో ఒక మంచిపని చేసినవారౌతారు.

దైవాశీస్సులు.....